

Неможливе життя

КУПИТИ

Ґрейс Вінтерс уже багато років не відчуває радості життя, а точніше — не відчуває взагалі нічого. Та все змінюється, коли одного дня вона несподівано отримує листа від юридичної компанії. Виявляється, колишня колега Крістіна передала їй у спадок свій будинок на острові. Але чому саме їй, адже вони були ледь знайомі? І за яких «нез'ясованих обставин» Крістіна загинула в морі? Як учителька математики, Ґрейс не звикла залишати питання без відповідей. Тож, зібравши валізу й купивши квиток в один кінець, вона вирушає на Ібіцу. Там, у темних морських глибинах, на золотистих пляжах і галасливих танцмайданчиках нічних клубів на неї чекають відкриття, які важко пояснити логікою. Щоб сприйняти цю правду, Ґрейс має просто повірити, нарешті відчути смак життя і головне — відпустити минуле.

Не можу обіцяти, що моя історія допоможе вам повірити в неможливе. Але це оповідка, не менш правдива за інші, від людини, яка вважала, що в житті немає жодного сенсу, а потім знайшла найвищий сенс, тож, гадаю, поділитися цією історією — мій обов'язок. Безумовно, приклад для наслідування з мене такий собі, як, напевне, стане зрозуміло під час оповіді. І в чомусь ця історія саме про це. Сподіваюся, вам вона стане в пригоді.

Вона у доданому файлі — будь ласка.

З найкращими побажаннями, Грейс Вінтерс

Сльозлива історія

Жила колись собі стара жінка, життя в якій було найнуднішим у всесвіті.

Жінка ця майже не виходила зі свого бунгало, окрім як до лікаря, допомагати в благодійній крамничці чи на цвинтар. Садам вона вже не займалася. Він заріс травою, на клумбах — самі бур'яни. Харчі на тиждень вона замовляла з доставкою. Мешкала в Мідлендсі — точніше, в Лінкольні, графство Лінкольншир. Те саме ярмаркове містечко з помаранчевої цегли, де вона (окрім виїзду на навчання в Університет Галла чи не сто років тому) провела все своє доросле життя.

Це місце вам добре знайоме.

І все це було не так уже й погано, тільки от рідні вулиці тепер стали не такими привітними, як колись. А милих серцю спогадів було не розгледіти під шарами ДСП та подертих афіш і оголошень.

Удень вона сиділа перед телевізором, вряди-годи читала книжки, розгадувала кросворди, грала у «Wordle», щоб мозок не занепадав. Спостерігала за пташками в саду, зупиняла погляд на маленькій порожній теплиці, чуючи, як цокає на камінній полиці годинник. Колись вона була завзятою садівницею, але ті часи минули. Їй лише

сімдесят два, але після того як чотири роки тому помер її чоловік, а невдовзі після нього — шпіц Бернард, жінка почувалася абсолютно самотньою.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ